

Sygn. akt VIII Ca 411/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Krawczyk (spr.)
Sędziowie:	SSO Włodzimierz Jasiński SSO Marek Lewandowski
Protokolant:	sekr. sądowy Natalia Wilk

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2014 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Funduszu Inwestycyjnego (...) w G.**

przeciwko **M. G.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie

z dnia 27 marca 2014 r.

sygn. akt I C 455/13

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Chełmnie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VIII Ca 411/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny (...) w G. w pozwie przeciw M. G. domagał się zasądzenia kwoty 24.765,79 zł z odsetkami maksymalnymi od dnia wniesienia pozwu tj. 22 maja 2013 r. do dnia zapłaty. Wyrokiem z dnia 27 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Chełmnie oddalił powództwo oraz orzekł o kosztach procesu stosownie do wyniku sporu. Sąd ten ustalił, że 7 kwietnia 2008 r. pozwany zawarł z S. A. w P. Oddział w Polsce umowę kredytu; został przeciwko niemu wystawiony bankowy tytuł egzekucyjny, któremu nadano klauzulę wykonalności; prowadzone postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wskutek bezskuteczności egzekucji. Umową cesji z 27 kwietnia 2012 r. bank przeniósł na powoda portfel wierzytelności. Zdaniem Sądu Rejonowego przedłożone przez powoda dokumenty

były niewystarczające do uznania, że cesja obejmowała wierzytelność przysługującą przeciw powodowi. Dlatego powództwo zostało oddalone wobec braku legitymacji czynnej powoda.

Powód wniósł apelację od tego wyroku, zaskarżając go w całości i zarzucając

1. sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego materiału dowodowego- poprzez bezpodstawne przyjęcie przez jakoby powód nie udowodnił legitymacji czynnej do dochodzenia roszczenia, mimo iż w dokumentacji sprawy znajdują się zarówno wyciąg z umowy cesji wierzytelności, wyciąg z załącznika do tej umowy zawierający dane nabytej wierzytelności, umowa kredytu konsolidacyjnego i odnawialnego, bankowy tytuł egzekucyjny, postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji, jak również wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda;
2. naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez wyjście poza zasadę swobodnej oceny dowodów i dowolne przyjęcie, że przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda, umowa cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika do umowy cesji nie stanowią dowodu nabycia wierzytelności, mimo, iż okoliczność ta wynika wprost z przedmiotowych dokumentów;
3. naruszenie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. polegające na błędnym uznaniu, że strona powodowa nie przedłożyła dowodów na poparcie swoich twierdzeń oraz wniosków, z których wywodzi skutki prawne;
4. naruszenie art. 65 k.c. w zw. z art. 509 k.c. poprzez błędną wykładnię prowadzącą do uznania umowy cesji za nieskuteczną, podczas gdy powód przedłożył do akt sprawy potwierdzoną za zgodność z oryginałem umowę cesji wierzytelności, zawierającą wszelkie elementy przedmiotowo oraz podmiotowo istotne, by uznać cesję za skuteczną;
5. naruszenie art. 511 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że nie został spełniony wymóg stwierdzenia przelewu wierzytelności pismem mimo przedłożenia przez powoda do akt sprawy umowy cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika do umowy cesji oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda,
6. naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez całkowite pominięcie przy swej ocenie przedłożonych przez powoda dowodów w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego oraz korespondencji komornika z poprzednim wierzycielem.
7. nierozpoznanie istoty sprawy.

Wniósł o zmianę wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości wraz kosztami procesu za obie instancje, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji z pozostawieniem mu orzeczenia o kosztach postępowania za obie instancje. Nadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z poświadczonego za zgodność z oryginałem fragmentu załącznika do umowy cesji wierzytelności.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powoda doprowadziła do wydania wyroku kasatoryjnego z uwagi na nierozpoznanie przez Sąd Rejonowy istoty sprawy. Zarzuty apelacji dotyczące błędnego przyjęcia, iż powód nie wykazał nabycia wierzytelności a w efekcie nie ma legitymacji czynnej, okazały się wystarczające dla jej uwzględnienia.

Wbrew pogładowi Sądu a quo, dowody przedłożone przez powoda były wystarczające do ustalenia, że nabył w drodze cesji wierzytelność przysługującą uprzednio bankowi przeciw pozwanemu, a wynikającą z umowy kredytu z dnia 7 kwietnia 2008 r. Stwierdzenie to uzasadniają następujące argumenty:

Po pierwsze, powód złożył uwierzytelniony wyciąg umowy kredytu konsolidacyjnego i odnawialnego z dnia 7 kwietnia 2008 r. (k. 17-20), umowy cesji (k. 29-30), a także uwierzytelniony wyciąg z załącznika do tej umowy, w którym jednoznacznie została zindywidualizowana umowa kredytu – przez wskazanie jej numeru, przedmiotu, dokładnych

danych personalnych i adresowych kredytobiorcy jak i kwoty kapitału (k. 32). Nie jest przekonujący pogląd o braku wiarygodności i mocy dowodowej tego wyciągu. W procesie o zapłatę tytułem wierzytelności nabytej w drodze cesji nie zachodzi wymóg udokumentowania przelewu za pomocą szczególnych środków dowodowych opisanych w art. 788 k.p.c. (dokument urzędowy lub prywatny z podpisem urzędowo poświadczonym), wymaganych dla nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego dotychczasowego wierzyciela. Sam fakt opatrzenia podpisem wyciągu z załącznika do umowy cesji, identyfikującego konkretną wierzytelność, nadaje mu cechę dokumentu a więc dowodu podlegającego ocenie z uwzględnieniem całokształtu okoliczności sprawy. Z tego punktu widzenia nie jest istotne, kto – pracownik dotychczasowego czy nowego wierzyciela podpisał wyciąg.

Po drugie, w aktach sprawy zawarty jest odpis zawiadomienia S. A. z dnia 11 czerwca 2012 r., skierowanego do pozwanego, informującego o przelewie wierzytelności i o obowiązku dokonania zapłaty do rąk w nowego wierzyciela (k. 35).

W świetle tych dokumentów zdaniem Sądu Okręgowego należało przyjąć, że wskazany bank istotnie scedował wierzytelność z umowy kredytowej na rzecz powoda (art. 509 § 1 i 2 k.c.). Jeżeli bowiem w aktach sprawy znajduje się zawiadomienie o cesji wierzytelności skierowane przez cedenta do pozwanego (dłużnika), to nie są uzasadnione zastrzeżenia co do legitymacji czynnej cesjonariusza (powoda), ani ze strony sądu, ani dłużnika. Za decydujące trzeba uznać oświadczenie dotychczasowego wierzyciela, które nie pozostawia wątpliwości, że do cesji rzeczywiście doszło. Wyjątkiem od związania stanowiskiem cedenta byłyby oczywiście przesłanki wskazujące na bezwzględną nieważność przelewu, jednak w rozpoznawanej sprawie tego typu okoliczności nie wystąpiły.

Wobec powyższego fakt, że powód przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu pozbawiony w aktualnym stanie prawnym mocy prawnej dokumentu urzędowego, nie ma znaczenia z punktu widzenia legitymacji czynnej powoda.

Sąd I instancji przyjmując nietrafnie brak legitymacji czynnej powoda, nie rozpoznał istoty sprawy, co w myśl art. 386 § 4 k.p.c. stanowiło podstawę uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Rozpoznając sprawę powtórnie Sąd Rejonowy będzie zobowiązany co oceny zasadności żądania pozwu, tak co do zasady jak i co do wysokości. O kosztach procesu orzeczono stosownie do art. 108 § 2 k.p.c.